

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de setembre del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Eulàlia AMAT LLARI ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Després d'haver interposat una ordre judicial de pagament contra el Sr. J.F.A., per escrit datat del cinc de novembre del 2014 la representació processal del Sr. J.V.M. –Titular administratiu del negoci “H.”, radicat aquest a la Urbanització L., N. de Sant Julià de Lòria- va formular demanda contra el Sr. J.F.A. sol·licitant que es dictés sentència condemnant al defenent a satisfer al seu mandant la quantitat de vuit-cents vuit euros amb tres cèntims (808,03.- EUROS), import de diversa mercaderia que l'establiment comercial propietat del seu patrocinat havia subministrat al defenent i que no li havia estat abonat, imposant així mateix al defenent el pagament de la totalitat de

les costes del present litigi, incloent-hi els honoraris d'advocat i procurador d'aquesta part.

II.- En data dinou de novembre d'enguany el defenent Sr. J.F.A. contestà a la demanda oposant-se a la mateixa i insistint, entre altres extrems, en què la seva esposa Sra. C.I.A.F. és la titular administrativa i real propietària del negoci "G." i que en data 1 d'agost del 2013, és a dir amb anterioritat a la data d'emissió de la factura reclamada en aquest plet, va sotsarrendar l'explotació del referit negoci al Sr. A.O., i és per això que, en cas d'acreditar-se l'efectiu lliurament de la mercaderia denunciada al negoci descrit, és el darrer qui n'hauria d'assumir el seu pagament i no pas ell que res té a veure amb la reclamació pretesa de contrari.

III.- La Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 7 de gener del 2015 va decidir desestimar íntegrament la demanda formulada pel Sr. J.V.M. – Titular administratiu del negoci que gira sota el nom comercial de "H."- i absoldre lliurement de tots els pediments que es contenen en aquella al Sr. J.F.A., imposant al primer les costes processals causades al segon de conformitat amb el que preveu el darrer Considerant de la present resolució.

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal del Sr. J.V.M. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, demana la seva revocació i l'estimació íntegra de la seva demanda.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI

FONAMENTS DE DRET

I.- En data 31 de juliol del 2014, el Sr. J.V.M. va presentar una ordre judicial de pagament contra el Sr. J.F.A. en reclamació de la suma de 820,05 euros, import de diverses mercaderies que el primer afirmava haver subministrat al segon. Junt amb l'esmentada ordre el Sr. J.V.M. adjuntava les factures que fonamentaven la seva reclamació, els albarans corresponents degudament signats, el rebut que ell va emetre i que va ser retornat pel Banc per provisió de fons insuficient i la carta dirigida al Sr. J.F.A. requerint-lo de pagament (folis 8 a 17).

Atès que el defenent es va oposar al pagament de la suma reclamada, la representació processal del Sr. J.V.M. va formular demanda en data 5 de novembre del 2014 contra el Sr. J.F.A. sol·licitant que es condemnés al defenent a abonar-li la suma de 808,03 euros, més les costes del procediment i el defenent es va oposar a la mateixa amb data 19 de novembre del 2014 afirmant que ell no havia obert cap compte comercial amb dita empresa, ni havia efectuat cap compra, ni disposava dels materials que constaven a la factura, que el compte de la seva esposa, que era la titular del comerç, era del banc x., que el número de compte que constava a la factura no era ni d'ell, ni de la seva dona i que en el moment de la compra el comerç el tenia arrendat el Sr. A.O., que no depenia d'ell ni de la seva dona (foli 42) i adjuntava el contracte d'arrendament corresponent (foli 43).

Finalment, la Sentència de data 7 de gener del 2015 va desestimar la demanda considerant que l'agent no havia justificat qui era la persona que signava els albarans aportats a les actuacions, extrem que hauria permès acreditar l'efectivitat d'aquells subministraments.

II.- Contra de la decisió de la Sentència d'instància s'alça la

representació processal del Sr. J.V.M. argumentant que consten a les actuacions suficients proves del subministrament de la mercaderia i de la manca de pagament de la factura corresponent, raó per la qual és precís estimar la seva demanda i aquests arguments s'han d'estimar.

En efecte, ha quedat acreditat a les actuacions que durant el mes de setembre del 2013 l'establiment "H.", del qual es titular el Sr. J.V.M., va subministrar diverses mercaderies a l'establiment "G.", ubicada al "P." (C.) P.C. local x. de Santa Coloma, ja que aquesta és l'adreça que consta als albarans corresponents que estan degudament signats (folis 11, 12 i 13) i a les factures emeses (folis 9 i 14). Tampoc es pot discutir que el Sr. J.V.M. li va reclamar al Sr. J.F.A. les factures corresponents en una carta de data 19 de maig del 2014 dirigida a aquesta adreça (foli 15 a 17), que li va ser retornada, ni que aquestes no van ser honorades, sent retornat també el rebut dirigit al compte corrent obert al banc y. sota el nom del negoci "G." amb la menció "provisió insuficient" (foli 8). Per últim, s'ha aportat en aquesta alçada la fitxa que acredita que els titulars del comerç "G.", situat al Camí x., C. P., Edifici P.C., local x., són el Sr. J.F.A. i la seva esposa.

En aquestes circumstàncies, cal tenir en compte que si el defenent entenia que les firmes que constaven als citats albarans no es corresponien amb les de cap dels seus empleats era ell qui ho havia de provar, ja que l'aparença creada porta a pensar que les persones que es troben en un determinat local són empleats de l'empresa que l'ocupa, sense que es pugui obligar al que lliura la mercaderia a que esbrini quin és el nom i la legitimació del qui la rep i el seu titular és qui gaudeix de la major facilitat probatòria per trencar aquesta aparença. S'ha de destacar també que el fet de que el citat negoci estigués arrendat en aquell moment al Sr. A.O. no modifica la responsabilitat del Sr. J.F.A. pels deutes que aquest hagi pogut contraure en l'explotació del negoci, ja que les relacions que poguessin existir entre ells són pels tercers res inter alios acta, en quan l'únic titular del negoci conegut pels

tercers és el Sr. J.F.A., com es deriva de la fitxa del mateix aportada en aquesta alçada, sense perjudici de les accions que el defenent pugui entaular contra el seu arrendatari per recuperar les sumes a les què se'l condemni, si ho considera oportú.

III.- En estimar-se el recurs procedeix imposar al Sr. J.F.A. les costes de la instància en virtut d'allò que disposa el Codi 7,51,5, sense fer especial pronunciament sobre les generades per aquesta alçada de conformitat amb la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. J.V.M. contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle el dia 7 de gener del 2015 que REVOQUEM íntegrament, condemnant al Sr. J.F.A. a abonar a l'agent la suma de 808,03 euros, imposant-li a més a més les costes de la instància i sense fer especial pronunciament pel que fa a les d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-